"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଠା-ମିଠା କଥା ହୁଅ, ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ସକାଳର ସମୟ ବହୁତ ଭଲ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ, କିନ୍ତୁ ଉଭୟଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଅନ୍ତର ରହିଛି?

ଉତ୍ତର:- ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ତ ଯାହା ଚାହିଁବେ ତାହା କରି ପାରିବେ । ସବୁ କିଛି ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ବାବା କହିଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ଡ୍ରାମା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଏଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି କାରଣ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେବାର ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଏଭଳି ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାକୁ କେବେ କେହି ଛଡାଇ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । କିଏ କହିଲେ? ବାବା କହିଲେ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି - ଏକଥା କିଏ କହିଲେ? ଦାଦା କହିଲେ । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣିପାରିଛ । ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତାଙ୍କର ମହିମା ତ ବହୁତ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । କହନ୍ତି ସିଏ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ସିଏ କ'ଣ ନ କରିପାରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍‌ର ଅର୍ଥକୁ ବହୁତ ବିସ୍ତାର କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସବୁ କିଛି ହେଉଛି, ମୁଁ କିଛି ବି କରୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । କେବଳ ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍□ାରା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୋଇଯାଉଛ । ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍□ାରା ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛ । ବାବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଶିଖାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ପିଲାମାନେ, ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ପୁଣି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୋଇ ବିଶ୍□ ଉପରେ ରାଜତ୍□ କରିବ । ଯଦି ଶକ୍ତି ନ ରହିବ ତେବେ ରାଜତ୍□ କିପରି କରିବ । ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗର ବହୁତ ଗାୟନ ରହିଛି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ କ୍ରମଅନୁସାରେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଖୁସିରେ ରହୁଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ ଉପରେ ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବୁ । ଏଭଳି କାହାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯାହାକି ଛଡାଇ ନେଇ ପାରିବେ । ସମସ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବାଙ୍କର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । କେହି ଜଣେ ହେଲେ ବି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଏକ ନାଟକ ଅଟେ । ଯଦି ଭାବୁଛ ଯେ ଏହା ଏକ ନାଟକ ତେବେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ମନେ ରହିବା ଦରକାର । ନଚେତ ନାଟକ କହିବା ହିଁ ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ ନାଟକ, ଆମେ ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିଛୁ । ତେବେ ସେହି ନାଟକର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଉପରୁ ଆସୁଛୁ ସେଥିପାଇଁ ତ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବହୁତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଏତେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ, ଏ କଥା କେହି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଯାହାର କି ଆଦିରୁ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ସିନେମା ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖି ପୁଣି ଥରେ ଯଦି ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି ଦେଖିବ ତେବେ ସେହି ଚକ୍ରର ନିଶ୍ଚୟ ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଟିକିଏ ହେଲେ ଫରକ ହେବ ନାହିଁ ।

ବାବା ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କିପରି ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଆପଣ କେତେ ମିଠା । ବାବା ବାସ୍, ଏବେ ତ ଆମେ ଆମର ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛୁ । ଏବେ ଏକଥା ଜଣା ପଡିଲା ଯେ ଆତ୍ମା ପାବନ ହୋଇଗଲେ ସେଠାରେ କ୍ଷୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିବ । ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ମାତାମାନେ ବହୁତ ମିଠା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ଉଚିତ ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍□ତଃ କ୍ଷୀର ପିଆଇଥା'ନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ କାନ୍ଦିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ପଡି ନ ଥାଏ । ଏହିପରି ଭାବେ ବିଚାର-ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ବହୁତ ମଜା ଲାଗିଥାଏ । ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆପଣ କେତେ ଭଲ ଯୁକ୍ତି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଆମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ମାତାମାନଙ୍କର କୋଳକୁ ଯିବୁ । ଅନେକ ଥର ଆମେ ହିଁ ସେହି ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଯାଇଛୁ । ଏବେ ଆମର ଖୁସିର ଦିନ ଆସୁଛି । ଏହା ଖୁସିର ଖୋରାକ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯଦି ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ପଚାରିବାର ଅଛି ତ ଗୋପ-ଗୋପୀମାନଙ୍କୁ ପଚାର । ଏବେ ଆମକୁ ବେହଦର ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି । ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆମେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେଉଛୁ । ହାରି ଯାଇ ପୁଣି ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ହିଁ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ, ପୁଣି ଆମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବୁ । ସେଠାରେ ଲଢେଇ, ଦୁଃଖ ଆଦିର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ତୁମେ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଆସିଲ, କେତେ ଧକ୍କା ଖାଇଲ, କେତେ ଗୁରୁ କଲ । ଏବେ ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ଆମେ କୌଣସି ଗୁରୁ କରିବୁ ନାହିଁ । ଏବେ ଶାନ୍ତିଧାମ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସୁଖଧାମର ପଥିକ ଅଟ । ଏବେ ଦୁଃଖଧାମରୁ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାଃ ଆମର ବାବା, କିପରି ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆମର

ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ରହିଛି । ଏହା ତ ବହୁତ ବଡ ଚମତ୍କାର । ଏହି ଦିଲ□ାଡା ମନ୍ଦିରର ତ ଅପରମଅପାର ମହିମା ରହିଛି । ଏବେ ଆମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛୁ । ଯାହାର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ତ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବ ନା । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଆମର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ଅଟେ । ବାବା, ମମ୍ମା ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନେ ବସିଛନ୍ତି । ତଳେ ଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି, ଉପରେ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ରହିଛି । କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା କେତେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ରହିଛି । ବାବା କିପରି ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇଛନ୍ତି ପୁଣି ତା'ର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରାଇଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇ ପୁଣି ଠିକ୍ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏସବୁ ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । କାହାକୁ ହେଲେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଜଣା ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଚାଲିଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ବଢିଚାଲିଛି । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବଢି ବଢି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଚାଲିଛି । ଏଠାରେ ଏବେ ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ମନମନାଭବର ଶବ୍ଦ ରହିଛି । କେବଳ ଏତିକି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ କିଏ । ଏବେ ତୁମକୁ ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନଙ୍କର ପରିଚୟ କିପରି ଦେବୁ । ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି କୋଠିରେ ବସି ଭକ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ହେଲା ନା । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ବାବା ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ହିଁ ପୁଣି ତିଜରୀର କଥା ବୋଲି କହିଦେଇଛନ୍ତି । ତିଜରୀ କଥା, ଅମରକଥା, ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହି କଥା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯାହା ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୁଏ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଧନଶାଳୀ ହେଉଛ, ସେଥିପାଇଁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପଦ୍ମପତି କୁହାଯାଏ । ଦେବତାମାନେ ବହୁତ ଧନବାନ୍, ପଦ୍ମପତି ହୋଇଥାଆନ୍ତି । କଳିଯୁଗକୁ ବି ଦେଖ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ବି ଦେଖ, ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ସାରା ଦୁନିଆ ପରିଷ୍କାର ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗୁଛି ନା । ଏହା ବେହଦର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଭାରତ ହେଉଛି ହିଁ ଅବିନାଶୀ ଖଣ୍ଡ । ଏହା କେବେ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ଗୋଟିଏ ରାଷ୍ଟ୍ର ରହିଥାଏ । ପୁଣି କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେତେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ - ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କିପରି ଚକ୍ର ଲଗାଉଛି, ଏଠାକୁ ଆସି ବୁଝ । ପ୍ରାଚୀନ ଋଷି ମୁନିମାନଙ୍କର କେତେ ସମ୍ମାନ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ହଠଯୋଗୀ । ହଁ, ବାକି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ରହିଛି ଯାହା ଦ୍□ାରା ଭାରତକୁ (ବାବା ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଅଟକାଇ ରଖୁଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ଜଣା ନାହିଁ ଭାରତର କ'ଣ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା । ଘରକୁ ରଙ୍ଗ କରାଯାଇଥାଏ ନା - ଯାହାଦ୍□ାରା ଶୋଭା ପାଇଥାଏ । ଭାରତ ମହାନ ପବିତ୍ର ଥିଲା, ଏବେ ତାହା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେଠାରେ ତୁମର ସୁଖ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସମୟ ଚାଲିବ । ତୁମ ପାଖରେ ବହୁତ ଧନ ରହିବ । ତୁମେ ଭାରତରେ ହିଁ ରହୁଥିଲ । ସେଠାରେ କେବଳ ତୁମର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏହା କାଲିର କଥା ଅଟେ । ପୁଣି ପରେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଆସିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଆସି କିଛି ସୁଧାର କରି ନିଜକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲେଣି । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ । ଏସବୁ କଥା ନୂଆମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ଅନୁଚିତ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳକୁ ଜାଣିଛ? ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବାଙ୍କର ପାର୍ଟ ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ ନା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ - ସେହି ବାବା ହିଁ ଆମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ନିଜର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ମୋର ସହଯୋଗୀ ଅଟ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ତୁମ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ତୁମେ ଏକଥା ଲେଖିପାରିବ ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ପୁଣି ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେବ । ତା'ପରେ ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହେବ । ଚିତ୍ର ଆଧାରରେ ବୁଝାଇବାକୁ ବହୁତ ମିଠା ଲାଗିଥାଏ । ଏଥିରେ ତିଥି-ତାରିଖ ସବୁ ଲେଖାଯାଇଛି । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି । ଯୋଗ କରିବା ଦ୍□ାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେଉଛି ଏବଂ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ଷ୍ଟାଟସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପଦବୀ ମିଳୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ହଁ, ଏ କଥା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ମାୟାର ତୋଫାନ ତ ଆସିବ । ତେଣୁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ବହୁତ ଭଲ । ଭକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଉଭୟ ପାଇଁ ଏହି ସମୟ ବହୁତ ଭଲ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଠା-ମିଠା କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ଆମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦୁନିଆକୁ ଯିବୁ । ବୁଢାମାନଙ୍କ ମନରେ ତ ଏକଥା ରହିଥାଏ ନା, ଆମେ ଏହି ଶରୀରକୁ ଛାଡି ଗର୍ଭକୁ ଯିବୁ । ବାବା କେତେ ନିଶା ଚଢାଉଛନ୍ତି । ନିଜ ସହିତ ଏହିଭଳି କଥା ହୁଅ ତେବେ ତୁମର ଜମା ହୋଇଯିବ । ଶିବବାବା ଆମକୁ ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଆସୁଛୁ, ତେଣୁ ଅଲରାଉଣ୍ଡର ପାର୍ଟ ଆମେ କରୁଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବିକାରୀ ଶରୀରକୁ ଛାଡି ଦିଅ । ଦେହ ସହିତ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଢା ହେଲେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ - ମୁଁ ପିଲା ହୋଇ ଜନ୍ମ ନେବି । ଖୁସି ମିଳିଥାଏ । ଶୈଶବ ତ ସବୁଠାରୁ ଭଲ । ଏହିପରି ସକାଳୁ ଉଠି ବିଚାର-ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ । ପଏଣ୍ଟସ୍ ବାହାରିଲେ ତୁମକୁ ଖୁସି ମିଳିବ । ଖୁସିରେ ଘଣ୍ଟାଏ ଦେଢଘଣ୍ଟା ବିତିଯାଇଥାଏ । ଯେତେ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଚାଲିବ ସେତେ ଖୁସି ବଢି ଚାଲିବ । ବହୁତ ମଜା ଆସିବ ଏବଂ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଫୁରସତ ବହୁତ ରହିଛି, ହଁ ବିଘ୍ନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ପଡିବ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଧନ୍ଦା କରିବା ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଦ ଆସେ ନାହିଁ । ଅଳସୁଆ ଲୋକେ ଶୋଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇଚାଲ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁଛି ଯେ, ଶିବବାବାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଭୋଜନ ତିଆରି କରୁଛୁ । ଆମେ ଏହା ଶିବବାବାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କରୁଛୁ । ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶୁଦ୍ଧିର ସହିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି ଜିନିଷ ନ ହେଉ ଯାହା ଦ୍□ାରା ଖିଟ୍‌ପିଟ୍ ହୋଇଯିବ । ବାବା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଠା-ମିଠା କଥା ହେବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରତ୍ୟହ ଖୁସିରୂପକ ଭୋଜନ କରିବା ସହିତ ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗୀ ହେବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ, ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ନିଜର ବିକର୍ମ ବିନାଶ କରିବାକୁ ହେବ, ଭୋଜନକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧତାପୂର୍ବକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଦିବ୍ୟଗୁଣର ଆବାହନ ଦ୍□ାରା ସର୍ବ ଅବଗୁଣ ଗୁଡିକୁ ଆହୁତି ଦେଉଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ଯେପରି ଦୀପାବଳୀ ପର୍ବରେ ବିଶେଷ କରି ସ୍□ଚ୍ଛତା ଏବଂ ରୋଜଗାର ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାଆନ୍ତି, ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସ୍□ଚ୍ଛତା ଏବଂ ରୋଜଗାର ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ହୁଅ । କାରଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଦ୍□ାରା ହିଁ ସର୍ବ ଦିବ୍ୟଗୁଣଗୁଡିକୁ ଆବାହନ କରିପାରିବ, ଯାହାଦ୍□ାରା ଅବଗୁଣ ଗୁଡିକର ଆହୁତି ସ୍□ତଃ ହିଁ ହୋଇଯିବ । ମନ ଭିତରେ ଯାହା ସବୁ ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକ ବା ନିର୍ବଳତା, କୋମଳତା ରହିଛି ସେଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଏବେ ନୂତନ ଖାତା ଆରମ୍ଭ କର ଏବଂ ନୂଆ ସଂସ୍କାର ରୂପୀ ନୂଆବସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରି ସଚ୍ଚା ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସ୍□ମାନର ଆସନ ଉପରେ ଯଦି ସର୍ବଦା ସ୍ଥିତ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବେଲ୍ଟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ଦିଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।

ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଉପରେ, ନିଜର ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାଧି ଉପରେ କରି ଦେଖ । ଏହି ଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍□ାରା କର୍ମବନ୍ଧନର ରୂପ ମିଠା ସମ୍ବନ୍ଧର ରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ । ଏହି ସବୁ କର୍ମଭୋଗ, କର୍ମର କଡା ବନ୍ଧନଗୁଡିକ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ପାଣିର ଗାର ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ । ମୁଁ ଭୋଗିବାବାଲା ଅଟେ ବା କର୍ମଭୋଗକୁ ଚୁକ୍ତ କରୁଛି - ଏହା ନୁହେଁ ବରଂ ସାକ୍ଷୀଦ୍ରଷ୍ଟା ହୋଇ ଏହି ସବୁ ହିସାବ-କିତାବର ଦୃଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ ।

"ମାତେଶ୍□ରୀଜୀଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ"

"ଏହି ଅବିନାଶୀ ଈଶ୍□ରୀୟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବି ଭାଷା ଶିଖିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ"

ଆମର ଏହି ଯେଉଁ ଈଶ୍□ରୀୟ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଏହା ବହୁତ ସହଜ ଏବଂ ବହୁତ ମିଠା, ଯାହାଦ୍□ାରା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ରୋଜଗାର ଜମା ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏତେ ସହଜ ଯେ ଯାହାକୁ କେହି ବି ମହାନ ଆତ୍ମା, ଅହଲ୍ୟା ଭଳି ପଥରବୁଦ୍ଧି ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ, ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବୁଢା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ବି ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ । ଦେଖ, ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏତେ ସହଜ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । କେହି କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯଦି ଆମେ ବହୁତ ବେଦ, ଶାସ୍ତ୍ର, ଉପନିଷେଦ ପଢି ବିଦ୍□ାନ ହୋଇଛୁ ତେବେ ତାକୁ ଶିଖିବା ପାଇଁ ପୁଣି ଭାଷା ଶିଖିବାକୁ ପଡିଲା । ବହୁତ ହଠଯୋଗ କଲୁ ତେବେ ଯାଇ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିଲା, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତ ଏହା ନିଜର ଅନୁଭବ ଦ୍□ାରା ଜାଣିଗଲୁ ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ସହଜ ଏବଂ ସରଳ କାରଣ ସ୍□ୟଂ ପରମାତ୍ମା ଆସି ଏହି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ନା କୌଣସି ହଠକ୍ରିୟା, ନା ଜପ, ତପ, ନା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରବାଦୀ ପଣ୍ଡିତ ହେବାକୁ ପଡିବ, ନା ଏଥିପାଇଁ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ, ଏଠାରେ ତ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ କେହି ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣା କରି ପାରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତଥାପି କେବଳ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଲାଭ ହେବ । ଏହାଦ୍□ାରା ପ୍ରଥମତଃ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ, ଦ୍□ିତୀୟତଃ କର୍ମବନ୍ଧନ ଭସ୍ମିଭୂତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଯଦିଓ ସିଏ ସାକାର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଗ ପୁଣି ବି ସିଧା ସେହି ଜ୍ୟୋତି ସ୍□ରୂପ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ, ସେହି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ କର୍ମବନ୍ଧନ ରୂପି ମଇଳା ସଫା ହେବ । ଆଚ୍ଛା । । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।